

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

KLASA: UP/II-034-02/26-01/155

URBROJ: 354-02/4-26-4

Zagreb, 20. travnja 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova Zvonimira Jukića, zamjenika predsjednice te Marijane Gortan Krnić i Saše Čaldarevića, članova, postupajući po žalbi žalitelja Adriatik građenje j.d.o.o., Dubrovnik, OIB: 75785967207, u odnosu na odluku o odabiru, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000233, predmet nabave: opremanje i uređenje dječjeg parka "Striježice", naručitelja Općina Župa dubrovačka, Mlini, OIB: 26643690230, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se Odluka o odabiru KLASA: 361-01/26-01/1, URBROJ: 2117-8-03-07/01-26-16 od 09. ožujka 2026. godine u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000233, predmet nabave: opremanje i uređenje dječjeg parka "Striježice", naručitelja Općina Župa dubrovačka, Mlini.
2. Nalaže se naručitelju Općina Župa dubrovačka, Mlini da u roku od 8 dana od dana javne objave ovog rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Adriatik građenje j.d.o.o., Dubrovnik troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Općina Župa dubrovačka, Mlini objavio je dana 16. siječnja 2026. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0000233, predmet nabave: opremanje i uređenje dječjeg parka "Striježice".

Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija: cijene ponude (90%) i jamstveni rok (10%).

U predmetnom postupku javne nabave zaprimljene su tri ponude od kojih je naručitelj dvije ocijenio valjanima te je dana 9. ožujka 2026. donio i u EOJN RH objavio Odluku o odabiru KLASA: 361-01/26-01/1, URBROJ: 2117-8-03-07/01-26-16 kojom je

kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Texo gradnja d.o.o., Župa dubrovačka.

Na navedenu odluku o odabiru žalbu je dana 18. ožujka 2026. izjavio žalitelj Adriatik građenje d.o.o., Dubrovnik. Žalitelj u žalbi u osporava zakonitost provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda osporavajući razloge odbijanja svoje ponude te predlaže poništiti odluku o odabiru uz naknadu troškova žalbenog postupka.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u osporava osnovanost žalbenih osporavanja te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj se nije očitovao na žalbu i naručiteljev odgovor na žalbu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, ponude odabranog ponuditelja kao i ponude žalitelja.

Žalba žalitelja je dopuštena, pravodobna i uredna te izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da je neosnovano odbijena njegova ponuda zbog neispunjavanja uvjeta koji se odnosi na jamstvo za ozbiljnost ponude, naime, navodi u dokumentaciji o javnoj nabavi navedeno sljedeće: „Ponuditelj je obvezan uz ponudu predati jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ („NN“ br. 115/12, 82/17 i 154/22).“. Sukladno navedenom, žalitelj je, ističe, uz svu ostalu potrebnu dokumentaciju, dostavio i uredno, od javnog bilježnika solemniziranu Zaduznicu i to u iznosu od 3.000,00 eura, kao jamstvo za ozbiljnost ponude, dok je naručitelj odbio njegovu ponudu kao nepravilnu i kao obrazloženje naveo sljedeće: „Ponuditelj ADRIATIK GRAĐENJE j.d.o.o. je dostavio kao jamstvo za ozbiljnost ponude zadužnicu, a ne kako je propisano dokumentacijom o nabavi, da je jamstvo za ozbiljnost ponude potrebno dostaviti u obliku solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ („NN“ br. 115/12, 82/17 i 154/22) ili uplatiti polog“, zaključujući, dakle, kako žalitelj kao ponuditelj nije dostavio jamstvo u propisanom obliku. Žalitelj smatra da je nedvojbeno dostavio svu potrebnu dokumentaciju sukladno uvjetima javne nabave te uputama naručitelja, a da je dokumentacija o javnoj nabavi prvenstveno nezakonita, dvosmislena, kontradiktorna i nejasna što je rezultiralo nezakonitom ocjenom ponude i pogrešnom primjenom materijalnog prava. Kao argument nezakonitosti ocjene odbijene ponude navodi da se naručitelj pozvao na pogrešan Pravilnik te traži uvjet koji se ne može objektivno i zakonito ispuniti. Naime, naručitelj je u dokumentaciji naveo da traži solemniziranu bjanko zadužnicu u iznosu od 3.000,00 eura, a sukladno članku 9. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice dok ista može glasiti samo na iznose „do“ 1.000,00 eura, 2.000,00 eura, 10.000,00 eura, 20.000,00 eura, 75.000,00 eura i 150.000,00 eura, pri čemu navedena tražena bjanko zadužnica nije primjenjiva u praksi, jer bjanko zadužnice ne mogu biti na iznos kako je navedeno u dokumentaciji o nabavi, što čini uvjet pravno upitnim, zaključio je žalitelj. Također je naručitelj kontradiktoran jer

istovremeno traži bjanko zadužnicu, ali i da ista bude sastavljena sukladno Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice. Naručitelj je time dao nejasnu i nezakonitu uputu stoga žalitelj navodi da je postupio na jedini ispravan, zakonit i objektivno moguć način, dostavljajući zadužnicu na točan iznos od 3.000,00 eura, sukladno Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice, a koji je naručitelj i naveo u dokumentaciji, kao smjernicu po kojoj instrument mora bit sastavljen. Navedeni uvjet je nejasno i pogrešno formuliran te protivan članku 200., stavku 1. ZJN 2016 pri čemu kao takav ne smije ići na štetu ponuditelja, ovdje podnositelja, pri ocjeni ponude i donošenju odluke o odabiru. Žalitelj navodi da naručitelj ni sam nije siguran traži li bjanko zadužnicu ili zadužnicu, ali svoju pravnu nesigurnost kasnije koristi nepovoljno za ponuditelja. Stoga što je podnositelj ispunio jamstvo za ozbiljnost ponude, i iznosom od 3.000,00 eura i sastavljanjem zadužnice po Pravilniku koji je bio naveden u dokumentaciji o javnoj nabavi, isti je postupio jedino kako je prema uputi i mogao, istaknuo je žalitelj. Pored navedenog, žalitelj navodi da dokumentacijom o nabavi nije jasno propisan obvezni oblik jamstva za ozbiljnost ponude niti je nedvojbeno isključena mogućnost dostave zadužnice, već se, upravo suprotno, naručitelj poziva na Pravilnik o obliku i sadržaju zadužnice. Iz dokumentacije o javnoj nabavi vidljivo je da je alternativno jamstvo bio novčani polog, kao što kaže i članak 214. stavak 4. ZJN, pa se iz toga može zaključiti da je cilj jamstva za ozbiljnost ponude osigurati se na iznos od 3.000,00 eura, a ne forma instrumenta. Obzirom da se zadužnicom, bjanko zadužnicom i novčanim pologom postiže ista svrha, može se smatrati da su jednako vrijedni instrumenti osiguranja. Sukladno Ovršnom zakonu (NN, br. 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022., 6/2024), člancima 214., stavak 1., 215., stavak 1., i zadužnica i bjanko zadužnica predstavljaju jednak instrument osiguranja tražbine koji se mora sastaviti u obliku pisane i solemnizirane isprave te obje imaju učinak rješenja o ovrsi i prenose se na ovrhovoditelja. Jedina razlika između bjanko zadužnice i „obične“ navodi žalitelj je ta što su u zadužnicu već uneseni podaci o vjerovniku i točan iznos eventualne tražbine, dok se navedeni podaci kod bjanko zadužnice ne unose odmah. Štoviše, može se reći da je „obična“ zadužnica još sigurnija za dužnika ali i vjerovnika jer je time osigurano da je može koristiti isključivo vjerovnik koji je naznačen u istoj. Žalitelj dalje navodi da je pobijana odluka protivna i članku 4., stavku 1. ZJN 2016, zbog kršenja načela jednakog tretmana. Žalitelj obrazlaže da je uvidom u dokumentaciju odabranog ponuditelja, uočio da je isti kao jamstvo za ozbiljnost ponude dostavio bjanko zadužnicu do 75.000,00 eura. Obzirom da je žaliteljeva ponuda odbijena kao nepravilna zbog pretjeranog formalizma od strane naručitelja, žalitelj navodi da smatra da se isti kriterij strogog formalizma trebao primijeniti onda i na jamstvo za ozbiljnost ponude odabranog ponuditelja. Kad bi se pri ocjeni ponude odabranog ponuditelja primijenio kriterij strogog formalizma, ni njegov instrument osiguranja ne bi zadovoljavao uvjet jamstva za ozbiljnost ponude, prvenstveno jer je njegova bjanko zadužnica do 75.000,00 eura, a uvjet je bio bjanko zadužnica na iznos od 3.000,00 eura, a zatim i jer nije sastavljena po Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice kako je navedeno u dokumentaciji o nabavi, već je sastavljena po Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice. Takvo postupanje naručitelja prilikom ocjene ponude, dovelo je do nejednakog i diskriminatornog postupanja. Sve ponude bi trebale biti ocjenjivane prema istim kriterijima, te naručitelj ne smije različito i diskriminatorno tumačiti svoje postavljene uvjete. Nadalje žalitelj ističe kako članak 283. ZJN propisuje da je „kriterij za odabir ponude u postupcima javne nabave ekonomski najpovoljnija ponuda“. Navodi nadalje da smatra da je postupio na jedini ispravan način, a prateći smjernice u dokumentaciji o nabavi te pozitivne zakonske i podzakonske akte, glede uvjeta za jamstvo za ozbiljnost ponude, nedvojbeno je da je, izabравši ponudu koja je

značajno skuplja, naručitelj odluku donio protivno navedenom članku, izabравši ponudu koja je značajno skuplja. Time je oštećen ne samo ponuditelj Adriatik građenje j.d.o.o. kao ponuditelj s jeftinijom ponudom, smatra, već i proračun lokalne jedinice, a time i lokalna zajednica. Također ukazuje da ZJN 2016 u članku 4. stavku 3. jasno nalaže naručitelju, da je dužan primjenjivati isti na način koji omogućava učinkovitu javnu nabavu te ekonomično i svrhovito trošenje javnih sredstava. Slijedom svega navedenog, žalitelj smatra da je dostavljena zadužnica bila valjano jamstvo za ozbiljnost ponude, što pobijanu Odluku čini neutemeljenom i nezakonitom u cijelosti.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da žalitelj u ovoj fazi postupka ne može s uspjehom osporavati sadržaj dokumentacije o nabavi. Dokumentacija o nabavi postala je konačna i obvezujuća, budući da žalitelj protiv iste nije izjavio žalbu u zakonom propisanom roku niti je koristio mogućnost traženja pojašnjenja ili izmjene dokumentacije. Slijedom toga, čak i kada bi se prihvatili navodi žalitelja o eventualnoj nejasnoći dokumentacije, isti su zakašnjeli i pravno neodlučni, jer žalitelj nije koristio pravna sredstva koja su mu bila na raspolaganju prije isteka roka za dostavu ponuda. Naručitelj navodi da iz dokumentacije o nabavi jasno i nedvojbeno proizlazi da je naručitelj kao jamstvo za ozbiljnost ponude zahtijevao dostavu bjanko zadužnice. Pregledom i ocjenom ponuda utvrđeno je da je žalitelj dostavio zadužnicu, čime nije ispunio izričit uvjet dokumentacije, naveo je naručitelj. Navodi da pozivanje na Pravilnik o zadužnici predstavlja očitu omašku u pisanju koja ne dovodi u pitanje jasno izraženu volju naručitelja da zahtijeva bjanko zadužnicu kao instrument osiguranja, što dodatno potvrđuje činjenica da su ostali ponuditelji dostavili upravo takav instrument. Ukazuje da jamstvo za ozbiljnost ponude predstavlja bitan element ponude koji mora biti dostavljen točno u obliku propisanom dokumentacijom o nabavi, bez mogućnosti zamjene drugim instrumentom. Ističe da nije imao pravnu mogućnost prihvatiti drugačiji instrument od onoga koji je propisan. Također naručitelj ističe da zadužnica i bjanko zadužnica predstavljaju različite pravne institute, s različitim sadržajem i pravnim karakteristikama, te se ne mogu smatrati međusobno zamjenjivima. Ovo stajalište potvrđeno je u praksi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske i Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, uključujući Presudu Visokog upravnog suda RH od 14. siječnja 2021., Poslovni broj: UsII-431/20-6, te Rješenje DKOM-a od 16. studenog 2022., KLASA: UP/II-034-02/22-01/705, URBROJ:354-02/8-22-11. Neosnovanima smatra i navode žalitelja da se različitim instrumentima osiguranja postiže ista svrha, jer u postupcima javne nabave nije dopušteno zamjenjivati propisani oblik jamstva drugim instrumentom pozivanjem na istu svrhu, budući da bi takvo postupanje dovelo do pravne nesigurnosti i arbitrarnog odlučivanja. Naručitelj navodi da je postupio sukladno načelu jednakog tretmana. Prihvaćanjem zadužnice umjesto tražene bjanko zadužnice naručitelj bi žalitelja doveo u povoljniji položaj u odnosu na ostale ponuditelje koji su dostavili traženi instrument osiguranja. U odnosu na navode žalitelja vezano uz odabranog ponuditelja također smatra neosnovanima. Činjenica da bjanko zadužnica odabranog ponuditelja glasi na viši maksimalni iznos ne utječe na njezinu valjanost, budući da ista osigurava traženi iznos jamstva, za razliku od žaliteljeve zadužnice koja ne odgovara propisanom obliku instrumenta. Slijedom svega navedenog, naručitelj zaključuje kako je nedvojbeno da žalitelj nije dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku kako je propisano dokumentacijom o nabavi, da nije pravodobno osporio eventualne nedostatke dokumentacije te da je naručitelj postupio u cijelosti sukladno važećim propisima i vlastitim uvjetima.

Povodom žalbenih osporavanja te odgovara naručitelja na žalbu u žalbenom je postupku utvrđeno da je dokumentacijom o nabavi, Dio II Upute za ponuditelje, točka 2. Sadržaj i način izrade, Ostali dokumenti, Opis: Jamstvo za ozbiljnost ponude, Pojediniosti i upute, je propisano: „Ponuditelj je obvezan uz ponudu predati jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ ("NN" br. 115/12, 82/17 i 154/22). Trajanje jamstva za ozbiljnost ponude ne smije biti kraće od roka valjanosti ponude. Dostava jamstva kako je prije opisano u dokumentaciji o nabavi. Umjesto propisanog jamstva za ozbiljnost ponude, ponuditelj može dati novčani polog u traženom iznosu uplatom na poslovni račun Općine Župa dubrovačka.“

Nadalje, u točki 4.2. Vrsta, sredstvo i uvjeti jamstva, 4.2.1. Jamstvo za ozbiljnost ponude, naručitelj je propisao da je ponuditelj obvezan uz ponudu predati jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ ("NN" br. 115/12, 82/17 i 154/22), uz mogućnost dostave novčanog pologa.

Dakle, iz navedenih odredbi proizlazi da naručitelj u dokumentaciji o nabavi traži solemniziranu bjanko zadužnicu u iznosu od 3.000,00 eura, međutim također istodobno iz navedenih odredbi proizlazi da upućuje na Pravilnik o obliku i sadržaju zadužnice (Narodne novine, br. 115/12, 82/17 i 154/22). Navedeni Pravilnik člankom 1. određuje da se navedenim Pravilnikom propisuje oblik i sadržaj zadužnice, koju u skladu s člankom 214. Ovršnog zakona izdaje dužnik za tražbine u eurima ili u eurima uz valutnu klauzulu ili u stranoj valuti.

S druge strane, člankom 9. Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice (Narodne novine, br. 115/2012, 82/2017, 154/2022) propisano je: „Dužnik može izdati bjanko zadužnicu na obrascu iz ovoga Pravilnika s naznakom najvišeg iznosa: do 1.000,00 eura, do 2.000,00 eura, do 10.000,00 eura, do 20.000,00 eura, do 75.000,00 eura i do 150.000,00 eura.“

Isto tako je kao nesporno u žalbenom postupku utvrđeno da je žalitelj dostavio od javnog bilježnika solemniziranu tzv. "običnu" zadužnicu i to u iznosu od 3.000,00 eura, kao jamstvo za ozbiljnost ponude. Nadalje je uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno da je naručitelj odbio žaliteljevu ponudu kao nepravilnu te kao obrazloženje navodi sljedeće: „Ponuditelj ADRIATIK GRAĐENJE j.d.o.o. je dostavio kao jamstvo za ozbiljnost ponude zadužnicu, a ne kako je propisano dokumentacijom o nabavi, da je jamstvo za ozbiljnost ponude potrebno dostaviti u obliku solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ („NN“ br. 115/12, 82/17 i 154/22) ili uplatiti polog“.

Također je nesporno da je odabrani ponuditelj kao jamstvo za ozbiljnost ponude dostavio bjanko zadužnicu do 75.000,00 eura, a ne na iznos od 3.000,00 eura kako je traženo.

Sporno je dakle da li je naručitelj pravilno odbio žaliteljevu ponudu zbog navedenog razloga i da li je povrijedio načelo jednakog tretmana.

Članak 290. ZJN određuje da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik, također je i osnovno pravilo koje se ponavlja kroz više odluka ovog državnog tijela da se ponuditelj mora strogo pridržavati dokumentacije o nabavi, a dostava drugačijeg oblika jamstva od izričito propisanog dovodi do odbijanja ponude kao nepravilne. Međutim, upravo je u konkretnom slučaju okolnost da dokumentacijom o nabavi nije izričito i jasno, odnosno na jasan i nedvojbjen način, propisan oblik jamstva. Naime, u pravu je žalitelj da je DoN u pogledu jamstva za ozbiljnost ponude/zadužnice nejasna i kontradiktorna jer traži dostavu jamstva u obliku

solemnizirane bjanko zadužnice u iznosu od 3.000,00 eura sukladno „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“, dok se bjanko zadužnica uopće ne može izdati na iznos od 3.000,00 eura niti se bjanko zadužnica može izdati sukladno traženom „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“, već se sukladno tom Pravilniku i u traženom iznosu može izdati samo tzv. "obična" zadužnica. Kako proizlazi iz odredbi Pravilnika o obliku i sadržaju bjanko zadužnice dužnik ni pravno ni faktički ne može izdati bjanko zadužnicu na točan iznos od 3.000,00 eura kako je traženo DON-om, što taj uvjet čini kontradiktornim i za ponuditelje dvojbene, pa tim više uputa naručitelja da se tražena bjanko zadužnica izdaje prema „Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice“ stvara nejasnoću kod ponuditelja, a koji bi ponudu sukladno odredbama ZJN 2016 trebali sastaviti u skladu sa uvjetima i zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, jer sugerira da se navedeni uvjet („bjanko zadužnica na iznos od 3.000,00 eura“) može ispuniti postupanjem po pravilniku na koji se upućuje (dostavom zadužnice na traženi iznos od 3.000,00 eura postupanjem prema pravilniku na koji upućuje naručitelj, iako je u dokumentaciji o nabavi naveo bjanko zadužnicu).

Valja se posebno osvrnuti na odgovor na žalbu naručitelja i njegove tvrdnje te istaknuti da žalitelj u žalbi ne osporava uvjete i zahtjeve dokumentacije o nabavi već ističe kontradiktornost zahtjeva u odnosu na jamstvo za ozbiljnost ponude, poziva se na obvezu naručitelja da dvojbene odredbe dokumentacije o nabavi ne smije tumačiti na štetu ponuditelja. Nadalje valja naručitelju pojasniti da potencijalni ponuditelji u fazi objave dokumentacije o nabavi nisu obvezni ispravljati dvojbene i kontradiktorne odredbe njegove dokumentacije o nabavi s obzirom da u toj fazi ne mogu znati u kojem smjeru će naručitelj tumačiti i primjenjivati takve odredbe dokumentacije o nabavi u fazi pregleda i ocjene ponuda, dok je s druge strane naručitelj u istoj toj fazi obvezan, ukoliko takve odredbe nije na vrijeme ispravio, paziti da dvojbene odredbe dokumentacije o nabavi ne tumači na štetu ponuditelja ili da na osnovi takvih dvojbene uvjeta i zahtjeva nejednako ne tretira ponuditelje.

Iako naručitelj navodi da iz dokumentacije o nabavi jasno i nedvojbeno proizlazi da je kao jamstvo za ozbiljnost ponude zahtijevao dostavu bjanko zadužnice, isto tako iz odredbi dokumentacije o nabavi proizlazi da je pri tome uputio na Pravilnik koji se odnosi na zadužnicu. Očita omaška u pisanju u pozivanju na Pravilnik o zadužnici, kako to obrazlaže naručitelj, ne može u primjeni dokumentacije o nabavi ići na štetu ponuditelja. Valja posebno navesti da se pozivanje na konkretan pravni akt (Pravilnik) s točno i jasno određenim parametrima i faktorima njegova određenja (naziv akta, mjesto i vrijeme njegova službena objavljivanja koji podaci u redovnom pravnom prometu upravo služe za identifikaciju pravnog akta) ne može smatrati manjom greškom u pisanju ili omaškom. U pravu je naručitelj kada navodi da je jamstvo za ozbiljnost ponude bitan element ponude koji mora biti dostavljen točno u obliku propisanom dokumentacijom o nabavi, bez mogućnosti zamjene drugim instrumentom, međutim onda je upravo vođen takvom logikom i zaključivanjem trebao u dokumentaciji o nabavi jasno i jednoznačno odrediti takav akt bez mogućnosti dvojakog tumačenja, dok je u žalbenom postupku jasno utvrđeno da naručitelj nije dokumentacijom o nabavi propisao oblik jamstva na jasan i nedvojen način.

Naručitelj se poziva na praksu ovog državnog tijela izraženu u odlukama koje navodi u odgovoru na žalbu, međutim upravo je u odlukama na koje se poziva stav ovog državnog tijela zasnovan na jasnim odredbama dokumentacije o nabavi u pogledu jamstva za ozbiljnost ponude, a što u ovom postupku javne nabave nije slučaj.

U dijelu u kojem naručitelj navodi da je neosnovano žaliteljevo pozivanje na svrhu zadužnice jer u postupcima javne nabave nije dopušteno zamjenjivati propisani oblik jamstva drugim instrumentom pozivanjem na istu svrhu, budući da bi takvo

postupanje dovelo do pravne nesigurnosti i arbitrarnog odlučivanja, valja navesti da je upravo na navedenu okolnost naručitelj bio obvezan paziti prilikom sastavljanja dokumentacije o nabavi, a koji svoj propust ne može ispravljati u fazi pregleda i ocjene ponuda.

Obzirom da se nejasna i kontradiktorna DON ne može tumačiti na štetu ponuditelja, naručitelj nije smio odbiti ponudu žalitelja zbog nedostataka u obliku dostavljenog jamstva. Naručitelj nije osnovano osporio prigovore žalitelja jer se poziva na praksu koja nije primjenjiva u konkretnom slučaju (ovdje je situacija da je DON nejasna i kontradiktorna pa ju ni jedan ponuditelj nije mogao ispuniti, dok je u primjerima na koje se poziva naručitelj riječ o situaciji kad je DON bila jasna i nedvojbeno glede oblika tražene zadužnice, ali je ponuditelj dostavio drugi oblik zadužnice). Dakle, razlike u primjeni prava i prakse ovog državnog tijela na konkretan slučaj ne proizlaze iz različitog pravnog shvaćanja DKOM-a, već iz različito formuliranih zahtjeva naručitelja u dokumentaciji o nabavi.

Iako je točno da je ponuditelj u postupku javne nabave dužan strogo se pridržavati uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, u konkretnom slučaju odlučna je okolnost da sam naručitelj nije propisao jasan, jednoznačan i pravno provediv zahtjev u pogledu oblika jamstva za ozbiljnost ponude.

U takvim okolnostima, primjena načela jednakog tretmana i transparentnosti nalaže da se nejasne i proturječne odredbe dokumentacije o nabavi ne smiju tumačiti na štetu niti jednog od ponuditelja, dakle kako žalitelja tako niti na štetu odabranog ponuditelja. Naručitelj je, kao autor dokumentacije, bio dužan osigurati njezinu jasnoću i usklađenost s važećim propisima, a propuštanje te obveze ne može naknadno nadomjestiti restriktivnim tumačenjem u fazi pregleda i ocjene ponuda. Dodatno, činjenica da je odabrani ponuditelj također dostavio jamstvo koje ne odgovara doslovno postavljenom zahtjevu (bjanko zadužnicu na viši, okvirni iznos) potvrđuje da je sporni uvjet propisan nejasno i proturječno. S obzirom na činjenicu da se bjanko zadužnica, a kako je već prethodno opisano, sukladno Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice može izdati s naznakom jednog od propisanih najviših iznosa (do 1.000,00 eura, do 2.000,00 eura, do 10.000,00 eura, do 20.000,00 eura, do 75.000,00 eura i do 150.000,00 eura), a koji ne obuhvaćaju iznos koji je Naručitelj propisao dokumentacijom o nabavi (točan iznos od 3.000,00 eura), odabrani ponuditelj je dostavio bjanko zadužnicu u većem iznosu (do 75.000,00 eura) te se navedena okolnost u kontekstu nejasno i dvojbeno propisanih odredbi dokumentacije o nabavi ne smije i ne može tumačiti na štetu odabranog ponuditelja niti u konkretnom slučaju ista utječe na zakonitost postupka pregleda i ocjene ponuda a pri čemu se dodatno napominje da se radi o dostavi jamstva u većem iznosu kojim je udovoljeno zahtjevu u pogledu iznosa iz DON-a. Slijedom svega navedenog, odbijanje ponude žalitelja zbog dostave neodgovarajućeg oblika jamstva ne može se smatrati zakonitim, budući da isto proizlazi iz nejasne i međusobno proturječne dokumentacije o nabavi te je stoga žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. tog Zakona, ovo državno tijelo, nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura na ime uplaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016. propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Stavak 6. toga članka, propisuje da će u slučaju usvajanja žalbe, Državna komisija svojom odlukom naložiti naručitelju plaćanje troškova žalbenog postupka žalitelju u roku od osam dana od dana primitka odluke Državne komisije.

S obzirom na to da je žalbeni zahtjev kojim je traženo poništenje odluke o odabiru osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016 obavezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjednice

Zvonimir Jukić

